

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ НАПРЯМІВ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

студентка гр. Е-01 **Портянка А. Г.**

Ефективність функціонування підприємства в ринкових умовах багато в чому залежить від економічно грамотного використання усіх видів ресурсів, що обумовлює необхідність поступового переходу до єдиної системи управління витратами.

Підприємству, яке має деякий обсяг інвестиційних ресурсів та планує розширити протягом деякого періоду часу свою виробничу діяльність, впроваджуючи у виробництво додатковий капітал, потрібно, на підставі аналізу та оптимізації своїх можливостей і перспектив ринку, на якому воно оперує, вибрати оптимальний обсяг виробництва продукції та розподілити кошти у часі таким чином, щоб прибуток від реалізації виготовленої продукції був максимальним. Тому задача полягає у визначенні основних шляхів оптимізації витрат торговельного підприємства, виявленні резервів зниження витрат торговельних підприємств, пошуку непродуктивних витрат з метою підвищення рентабельності підприємницької діяльності.

Отже, витрати торговельного підприємства становлять сукупність витрат живої та уречешленої праці на здійснення процесу реалізації товарів, що виражені в грошовій формі, тобто є за своєю суттю собівартістю послуг

торговельного підприємства щодо доведення товарів від виробника до споживача та зміною форм вартості (перетворення товарів на гроші). В практиці підприємств відомі пропозиції щодо оптимізації витрат обігу торговельного підприємства, оскільки в умовах ринку управління витратами ставить за мету досягнення такої їх величини, що дасть змогу розширити можливості в збільшенні прибутку за належної якості обслуговування покупців. Зниження витрат на виробництво продукції – складний процес, що вимагає від трудового колективу дотримання запланованих витрат трудових, матеріальних та енергетичних ресурсів, ефективного використання обладнання, пошуку резервів економії ресурсів.

Деякі шляхи для оптимізації матеріальних витрат потрібно розглянути з таких аспектів: пошуку надійних контрагентів, які здатні вчасно виконувати всі умови договору постачання; можливості оптимізації асортименту товарів; збільшення обсягів товарообігу (у разі зростання обсягів товарообігу знижуються витрати на одиницю продукції). Значні витрати відносяться на оплату праці. Тому потрібно оптимізувати роботу персоналу підприємства шляхом підвищення продуктивності праці. Для цього пропонуємо кілька підходів для підвищення продуктивності праці:

- покращення використання робочого часу внаслідок ліквідації можливих його втрат; підвищення рівня дисциплінованості та відповідальності працівників;
- зниження трудомісткості внаслідок автоматизації торговельних процесів; вдосконалення організації торгівлі і праці.

Стосовно інших операційних (поточних) витрат, то тут необхідно підвищити увагу адміністративного персоналу до прийняття управлінських рішень. Тобто необхідно прогнозувати наслідки управлінських рішень і таким чином уникати малоефективних і збиткових рішень.

Також з метою скорочення витрат потрібно постійно відстежувати такі пункти: необхідність придбання нового обладнання; наявність зайвого приміщення, яке можна здати в оренду; відстеження витрат електроенергії та інших енергоносіїв так, щоб не платити за електрику та опалювання, коли в приміщеннях немає людей. Розглянемо основні шляхи оптимізації витрат торговельного підприємства:

- застосування ресурсозберігаючої технології, що забезпечує економію матеріалів та енергії;
- чітке дотримання технологічної дисципліни, що призводить до скорочення втрат від браку;
- використання технологічного обладнання, особливо такого, що дорого коштує в економічно ефективних сферах та режимах;
- збалансована експлуатація виробничих потужностей, що призводить до скорочення вартості основних засобів, незавершеного виробництва та запасів продукції
- розробка оптимальної стратегії технічного розвитку підприємства, що забезпечує раціональний рівень витрат на створення технічного потенціалу підприємства
- підвищення організаційного рівня виробництва, що призводить до скорочення втрат робочого часу, тривалості виробничого циклу і, як наслідок, зниження собівартості продукції та величини оборотних засобів підприємства;
- запровадження ефективних систем внутрішньовиробничих економічних відносин, що сприяють економії всіх видів ресурсів, підвищенню якості продукції;
- раціоналізація організаційної структури системи управління виробництвом через скорочення витрат на управління та підвищення його ефективності.

Реалізація основних напрямів економії витрат обігу і використання всіх вищенаведених резервів має сприяти підвищенню економічної ефективності у сфері торгівлі.

Науковий керівник: ст. викл. Бурлакова І. М.